

besøg for at besigtige lageret. Og under et af besøgene kom en mus pludselig ud af en af papirsækkene. Palle Pedersen fik på stedet både læst og påskrevet, at den sæk ikke måtte leveres videre til Billund. Men mere sur var Kirk Kristiansen nu ikke, end at samarbejdet mellem Lego og Leman i Walter Petersens tid som chef voksede til et meget stort omfang.

Tryk på, det var der, og ind imellem måtte de unge speditører være ekstremt kreative. For eksempel havde man en fast mand til at stå i kø på den gamle toldbod. Og efterhånden som klareringsangivelser, underskrevne fakturaer fra varemottageren osv. kom på plads, blev papirerne bragt over til manden i køen. Hvordan han holdt sig i timevis, melder historien intet om.

At veje en sko

En særlig prøvelse var fortoldning af sko. De kunne både fortælles efter vægt og værdi. Og så måtte en toldbetjent klarer sammen med en toldbetjent foretage prøvevejninger af enkelte sko. Når sagen endelig var "fremme ved snorene" kom så den afgørende vejning. Og speditøren måtte foretage sin vurdering af, hvad der var bedst for kunden: Værdi eller vægt?

Et andet særligt kapitel i kroniken om de glade dage i den tids Padborg handler om æg. Der var helt særlige regimer omkring veterinærkontrollen

af æg til de amerikanske styrker i Vesttyskland. Og i det hele taget var der tale om store partier. Peter Jessen mindes en lørdag eftermiddag, hvor konen og han pludselig ikke kunne se ud af vinduerne i den lille Leman-lejlighed i Nørregade. De var fuldkommen dækket af æggekasser. Og det var de til et tidspunkt ud på aftenen.

Fra den småkriminelle afdeling er beretningen om stof fra Holland – altså stof på ruller. Man havde efter aftale med Toldvæsenet fået etableret en slags frilager i Møllegade. Og hver gang en modtager skulle have to-tre ruller fra lageret, måtte en toldbetjent tilkaldes, så den plomberede dør kunne åbnes. Men efterhånden fandt lagermanden en lettere metode: Med en skruetrækker "lukkede" han lagerdøren op og tog de bestilte ruller ud. Og så skruede han til igen, og alt var atter plomberet.

En helt særlig konflikt kom Leman ud i i året 1968. Man var nu rykket vest for banen, og der stod udvidelse på programmet. Man havde brug for en ny administrationsbygning. Men en kommunal vej var blevet ført hen over arealet. Og det areal, man ville bruge, var derfor nu en separat grund. Den var i flg. lokalplanen forbeholdt industribyggeri. Nu burde den slags problem vel kunne ordnes. Men sagerådsmændene hed Andreas Andresen. Han var både konkurrent og politiker, og glemt var de gamle dage, hvor han ordnede Lemans fortoldning

Fest i Padborg engang i halvtredserne – og der skal spilles fodbold. Hvad anledningen er, og hvem fra byens transportbranche, der er med på billedet, er lidt af et lotteri at sige noget om. Men Leman-folk er der. Og forrest i billedet ser man chefen for Berg & Co – den legendariske Gustav Teckemeier. Skråt til venstre bag ham i ternet skjorte og med cowboyhat står hans bror, Heine Teckemeier. Berg & Co gik konkurs i 1959 men blev af en flok vognmænd videreført som Padborg Transit A/S. Det blev siden overtaget af H.P. Therkelsen og til slut lukket.

ger. Problemet fandt først sin løsning med kommunalvalget i 1970. Da gik Andreas Andresen af.

Historierne om 65 travle år hos Leman i Padborg er mange. Og en del af dem er ganske farverige. Men tiderne skifter. Godsbehandlingen foregår ikke længere nødvendigvis på grænsereggen. De store bunker af papirer er nu digitale signaler i computerens netværk. Og Lemans store afdeling er snart væk fra Padborg. Men mange unge speditører lærte gennem årene utroligt meget i Padborgs Klondike.

Harry Simonsen opdagede f.eks., at havde man chancen for at tage sig en middagslur i frokostpausen (officielt mellem 12 og 14, så skulle man tage den. Og det har han holdt fast ved. Nu nyder han i en alder af 75 sin middags-søvn.